

Сойиб Хўжаев хангомалари

ҚУРТ ЕГАН ОЛМА ЯХШИ

Бир кун Сойиб Хўжаев кишда топ-тоза, яхши сакланган олмалардан харид қилмасдан, курт тушган олмаларни сотиб олиш учун савдолариш турса, курт тушмаган олмани сотаётган йигит Сойиб аканинг муллиси экан.

— Сойибжон ака, менга келинг, ўша курт тушган олма баҳосига ўзининг яхши сакланган олмалардан бераман,— деди. — Йўқ, сеникидан олмайман, сен уни бир бало дорилар сепиб саклагансан, мана бу курт тушган олмадан оламсан. Ана, курти ўрмалаб чиқди. Демак, курти ўлмаптим, буни еган одам ҳам ўлмади,— деган экан.

КАДР ЗЎР ЧИҚДИ

Бир кун кинорежиссёр Али Хамроев бир филмини суратга олаётганда Сойиб Хўжаев йўнайдиган қахрамон сувга чўкиши керак экан. Шунинг учун Сойиб акани тезоқар сойга олиб бориб, суратга ола бошлашди. Шунда ҳақиқатан ҳам Сойиб Хўжаев ростмана сувга чўка бўлади ва «Мени кутқаринглари!» — деб бақирди.

Режиссёр билан оператор съёмка табиий чиқётганлигидан хурсанд: «Яхши, яхши, табиий чиқпти!» — дейишди.

Сойиб Хўжаев чиндан сувга чўққанда йигитлар сувга тушиб, судраб олиб чиқашди. Али Хамроев келиб: «Табриклиймиз, ниҳоятда кадр зўр чиқди», — дейди.

Шунда Сойиб Хўжаев: — Сенларга зўр. Менга сагал бўлмаса шўр бўлай деди,— деган экан.

ХУРРАКНИ АРСЛОН ОТАДИ

Сойиб Хўжаевнинг сафарда амалдор киши билан бир хонада тунашига тўри келади. Сойиб Хўжаев хуррак отаганда деворни тешиб юбурдек бўлар экан. Эрталаб амалдор киши ҳамма йиғилиб турганда Сойиб акага ҳазил қилибди:

— Сойибжон, кечаси сиз хуррак отдингизми? Ёки бирон қасосб ҳўкиз бўғизладимиз?

— Ҳа, амалдор ака, хурракни мен отдим. Аслида хурракни арслонлар отади. Тулкилар ухлабмай чиқди,— деганда бирдан зўр этиб кулги кўтарилибди. Амалдор айтган гапидан мулазим бўлибди.

Хайдар МУҲАММАД

Умрида киши спорт турлари билан шуғулланмаган бир одам Чимён тоғида дам олишга қарор қилди.

Куйида унинг ҳикоясини келтира-миз:

— Мен умримда киши спорт турла-ри билан шуғуллан-маганлигим сабабли, менга сабоқ беради-ган Зокир исмли ус-тозим билан бирга меҳмонхонадан ташқарига чиқиб, чан-ғичилар сафига қўшилиб. Ҳаммаёқ оппоқ қор, одамлар мазада қилиб ким чанғида, ким чанада, ким бобслейда учиб юришибди. Мен ҳам, кўрсатма бўйича чангини оёғимга маҳкамлаб, биринчи дарсни олишга ҳозирландим. Худди шу пайт устозимни қақриб қолишди.

— Мен, ҳозир, сиз фақат кимирла-май туринг, — деди у.

Совуқда кимирламай туришинг азобини сиз сўраманг, мен айтмай. Аёзни биринчи бўлиб қўл ва оёқнинг панжа учлари сезаркан, ундан кейин бадан ва охири соч толлари. Бу ҳам етмагандек учиб юрган чанғичилардан бири мени бехосдан туртиб юбориб кичкирди.

— Эҳтиёт бўл, ландовур!

— Нима?

Бир маҳал қарасам аста-секин сля-жияпман, пастга қараб. Овозим бор-ича бақириб турдим.

— Зокир! Устоз!

Лекин устоз мени эшитмасди.

Тезлик эса ошгандан ошиб боряп-ти, кўрқанимдан шартта қорга ўти-риб олдим. Хали нафасимни ростлаб олишга улгурмасидан, бир чанғи-чи, бошқа одам қургандай, тўппа-тўғри менинг оёғим остига тикилди.

— Менга ёрдам берсангиз, оёғим лат еганга ўхшайди.

— Кечирасиз, лекин бунинг иложи йўқ. Негаки мен ўрнимдан туролмай-ман.

— Ҳазиллашяпсизми? Ахир мен сиз-га оёғим лат еган дедяман.

Нима қилиш керак? Бу шўрликнинг аҳволи меникидан оғирроқ. Нима бўлса бўлди, бошга тушганини кўз қураб. Ўрнимдан тураман деб, бечоранинг ус-тига ағдарилиб турдим. Тағимда ётиб олиб, унинг оқ-воҳ қилиб сўкинганини эшитсангиз эди. Бахтимга шу пайт Зо-кир келиб қолди. Мен эса кутулганим-га суюниб, чангини кўтариб олиб, ғоз юриш билан меҳмонхонага йўл олдим.

Кетяпману ич-ичимдан чангини ҳам, ус-

тозни ҳам, оёғини синдирган чанги ишқибозини ҳам бўралаб сўқяпман. Бу чанги деганини энди елканнинг чуқу-ри кўрсин.

Эртаси яхши кайфият билан бирин-чи қаватга тушдим.

— Бугунги қор жуда ҳам яхшида, меҳ-мон, — деб қолди меҳмонхона хизмат-чиси.

— Қоринг ҳам, чангинг ҳам ўзингга сийлов, кеча жуда ҳам мазада қилган-ман.

— Кечаги қорнинг мазаси йўқ эди. Кечаси билан янги қор ёққан. Ундан кейин сиз чангида эмас, чанада учинг. Бунинг гаши жуда ҳам қиёмат. Чана-да болалар ҳам, қариялар ҳам бема-лол уча олади.

ТОҒДАГИ САРГУЗАШТЛАР

— Қарилар ҳамми?

— Ҳа-да! Мана менинг пенсионер да-дам бугун эрталабдан бери чана учиб юрибди. Бунинг ҳеч қийинчилиги жойи йўқ, унга яхшилаб жойлашиб ўтириб ёки ётиб олсангиз бўлди, ўзи учад.

Мен жуда ҳам хурсанд бўлиб кетдим. Мана энди дам оламан, тоғга келган-ним бекор бўлмайдиган бўлди.

Дарҳол бир чанани олиб, тоққа сари йўл олдим. Дебачасига деб, унча ўткир бўлмаган қиялики топиб, чанага ўти-риб боряпти. Е, алҳазар, соатиға 60 километр бўлса ҳам ажаб эмас!

— Ёрдам беринглари!

Бир жойга келиб, тарс этиб урил-дим тўхтадим. У ёқ, бу ёғимни ушлаб қўрдим, жойида. Кутулганимга шукр қилиб, чанани ҳам турган жойида таш-ладиму яна меҳмонхонага йўл олдим.

— Чанангиз қани, ака, — сўради хиз-матчи.

— Тўхтаган жойида қолдирдим. Ме-нимча бу чана деганинг жуда ҳам тез-кор нарса экан.

— Нима, сиз оёғингизни ишлатма-дигизми?

— Оёқми? Оёқнинг бунга нима дах-ли бор?

— Оёқ тормозку.

— Оёқ тормоз?

— Оёқ билан тезликни секинлашти-риш мумкин.

Менинг хангомамни эшитганлардан бир-икхитаси энди бобслейда учши-ни маслаҳат беришди.

— Бобслей, янгилар учун жуда ҳам қулай. Сиз охириги бўлиб туринг. Би-ринчи бўлиб, руль бошқарувчиси ун-дан кейин бошқалар жойлашади.

Мен ўйланиб қолдим. Агар мен энг охирида бўлсам, бир-нима бўлганида ҳам, қолганларнинг устига тушаман. Таваккал қилишга қарор қилдим.

Мана мен бобслейдаман. Худди ўзим уйлагандек охиригиман. Тезлик яхши, кайфият зўр, ҳатто теваарак-атрофни

кузатишга ҳам улгуряпман. Ҳаммаёқ ту-монат одам. Айниқса, чанғичилар кўп, ана биттаси йиқилиб тушди. Ажаб бўлди. Нима қилсан билмасанг чан-гида учиб.

Ҳозирги тезлигимиз менга камдек туюлиб, шерикларимга қичқирдим:

— Нега секин кетаяпмиз?

— Нима деяпсиз? Камида соатиға 80 километр.

— Нима?

Иккала қўлим билан олдиндаги одам-ни қучоқлаб олдим.

Худди шу пайт биринчи ўтирган ба-қариб қолди:

— Бурилиш... тормоз...эй, энг охи-ри... тормоз!

— Нима?

— Секинлаштир!... Тезроқ!

— Оёқ биланми?

— Йўқ, тормоз би-лан!... Тезроқ...

...Трах! ... Тарарах!

Биринчи бўлиб, мен отилиб туш-дим, қолганлар эса бирин-кетин ме-нинг устимга тушишарди.

Кечкурун ресторанда кўкарган, лат еган жойларни силаб, кофе ичиб ўти-рсам ҳамсуҳбатим менга коньки сотиб олишни маслаҳат берди.

— Э, раҳмат-э, жуда мазада қилдик, етати. Хайр, омон бўлсан яна учра-шармиз, дея уйга отландим.

Нишанбой ТҮЙЧИЕВ

Сўзсиз сурат Абдурасул Ҳакимов чизган расм

Table with TV channel logos (O'ZBEKISTON, TOSHKENT, SPORT, 1, РОССИЯ, ТВ, ТВ3) and program schedules for Dushanba, Chirashba, and Seshanba.

Advertisement for 'Oz Oz Utlarido' (Oz Oz Utlarido) featuring 'Mashriqzamin - Hikmat Busto' and 'Sadiy Sheroziy Hikmatlar'.

Advertisement for 'Tijorat Xabarlari va Z'lonlar' (Tijorat Xabarlari va Z'lonlar) and '12-Trest OAJ 65-қурилиш бошқармаси' (12-Trest OAJ 65-қурилиш бошқармаси).

